

[Brorsen.]

ministeren opererede med, langt over 100 Mill. Kr., men analyserer man nærmere Planen, opdager man hurtigt, at den har meget tilfælles med Gengangeri.

Jeg skal f. Eks. nævne det, der er anført i Planen om Boligbyggeri, hvortil der skal anvendes 16 Mill. Kr. Men denne Lov om Boligbyggeriet vedtoges jo i sidste Rigsdagssamling; nogen Virkning i Retning af større Beskæftigelse har man sikkert endnu ikke i videre Grad sporet, Arbejdsløsheden blandt Bygningsarbejderne er endog meget stor, over 20 pCt. Efter vor Opfattelse er det det private Initiativ, der ogsaa i dette Tilfælde skal sætte Gang i hele Maskineriet: at der i det hele er saadanne Betingelser til Stede, at Folk faar Lyst til at tage fat paa nye Bygningers Rejsning. Men naar det i det hele ikke staaer godt til med Byggeriet, mon saa ikke en nærliggende Aarsag er, at det er blevet for dyrt at opføre Bygninger? Vi lægger Mærke til de moderne Bygninger, man nu opfører. De har alle mulige Bekvemmeligheder, men der er ingen Plads; der er ingen Plads til Børn f. Eks., og det er en mægtig Husleje, der skal betales, hvilket naturligvis ogsaa hænger sammen med hele den Lønpolitik, der er ført paa dette Omraade. Priserne er jobbet op, saaledes at de Boliger, man fremstiller nu, er Folk ikke i Stand til at betale. Derfor vil man ogsaa lægge Mærke til, at mange Lejligheder staaer tomme i disse moderne Bygninger, der er rejst i de senere Aar. Lejen er for høj, Folk har ikke Raad til at bo i disse Boliger.

Statsministeren nævnte ogsaa Vejarbejder til et Beløb af 15 Mill. Kr. Men det er vel af Vejmillionerne, disse skal tages, og da disse Millioner altid er blevet anvendt til Vejanlæg, bliver der ikke mere Arbejde ved, at man opfører dem her.

Jeg vil derfor sige, at Statsministeren efter min Mening er en behændig politisk Dekorator. Han har ment, det vilde tage sig ud over for mindre indviede at opføre det hele samlet her, saaledes at man havde dette vældige Tal at se paa, disse over 100 Mill. Kr., som her skulde stilles til Raadighed til at sætte offentlige Arbejder i Gang. Det, jeg her har sagt om Vejene, gælder naturligvis ogsaa saadanne Ting som Gangstier, Cyklestier, Viadukter. Det er gamle Ting, der her præsenteres paa ny.

Af egentlig nyt vil jeg nævne Dæmningen til Rømø, der skal koste godt 8 Mill. Kr., og Inddæmningsarbejder ved Kalvedstrand til 11 Mill. Kr., tror jeg.

Maa jeg for øvrigt med Hensyn til det første, Dæmningen til Rømø, spørge, hvor vidt man er kommet med Overvejelserne om en Bro til Fanø. Denne spiller i hele dette Problem en stor Rolle og er under Diskussion i det sydvestlige Jylland, og jeg synes for mit Vedkommende, at der er fremført mange udmærkede Grunde og Motiver for, at denne Broforbindelse til Fanø skal skaffes til Veje. Vi lever i en Tid, hvor alle Mennesker i Sommertiden higer mod Havet. Her har vi den fineste Badestrand i Danmark, maaske en af de fineste i hele Europa. Derfor tror jeg, det havde sin Betydning at faa at vide, hvor vidt man er i Overvejelserne om denne Broforbindelse fra Fastlandet over til Fanø.

Ellers vil jeg sige, at det, jeg her har nævnt, indtil videre er ved Forberedelserne, og man har jo Lov til at tvivle om, om disse Arbejder nu ogsaa bliver fuldført og giver det Arbejde i 1939—40, som man tænker sig. Venstre er ikke principielt Modstander af offentlige Arbejder i Tider med stor Arbejdsløshed, men vi har gjort vore Erfaringer i tidligere Tider, og jeg har for Resten haft Lejlighed til at udtale før, at der skal et stort, jeg havde nær sagt et vældigt Antal Millioner til, hvis det skal blive blot mærkbart til Nedbringning af Arbejdsløsheden.

Skal Arbejdsløsheden for Alvor bekæmpes, kan det kun ske ved at lægge Forholdene i Erhvervslivet saaledes til Rette, at man virkelig maa sige, der er gjort alt for at naa til den størst mulige Beskæftigelse.

Den nuværende Regering bliver af mange i vort Land anset for at have ganske særlige Betingelser for at løse Arbejdsspørgsmaalet tilfredsstillende. Alligevel er det under denne Regerings Førerskab desværre gaaet i den forkerte Retning. Vi marcherer baglæns. For hvert Aar, der gaar, er det en Forøgelse paa flere Tusinde, der indrulles i de arbejdsløses Brigade. Jeg skal med Formandens Tilladelse nævne nogle enkelte Tal. Man gaar tit tilbage til 1929, det sidste Aar vi havde en Venstregering. Da havde vi 44 800 arbejdsløse, i 1930 40 600. I de tre sidste Aar har vi haft: i 1935 gennemsnitlig 92 400, i 1936 93 200 og i 1937 107 000. Medens Arbejdsløsheden altsaa her i Landet stadig gaar i Vejret, har man i en Række Lande i dette Tidsrum bragt Arbejdsløsheden ned, ja, i enkelte Lande har man fuldstændig afskaffet den.

Nu har jeg nok mærket — det kom ogsaa frem i det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Tale —, at Socialdemokratiet, naar det skal forsvare sin Stilling i dette Spørgs-